

تیینگ سرولوژیک اشریشیاکلی‌های جدا شده از فراورده‌های غذایی سنتی و ارزیابی الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی آنها

پریچهر معزی^۱، نیما بهادر^۲، مجید باصری صالحی^۳

^۱ کارشناس ارشد، گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز، شیراز، ایران
^۲ استادیار گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز، شیراز، ایران
^۳ استادیار، گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کازرون، کازرون، ایران

چکیده

سابقه و هدف: بیماری‌های منتقله توسط غذا از جمله عوامل تهدید کننده جامعه بشری هستند. در همین رابطه، اشریشیاکلی از جمله باکتری‌های مهم عامل مسمومیت‌های غذایی به شمار می‌آید. هدف از این تحقیق، ارزیابی شیوع و بررسی مقاومت آنتی‌بیوتیکی اشریشیاکلی، در نمونه‌های مواد غذایی سنتی می‌باشد.

روش بررسی: در طی این پژوهش، ۱۰۰ نمونه ماده غذایی تهیه شده به روش سنتی، از نظر وجود اشریشیاکلی مورد آزمون قرار گرفته و توسط تست‌های بیوشیمیایی و سرولوژیکی تایید شده و به دنبال آن الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌ها به روش دیسک دیفیوژن طبق استاندارد Kirby-Bauer و بر اساس جدول استاندارد (۲۰۱۳) CLSI تعیین گردید.

یافته‌ها: نتایج به دست آمده نشان داد که ۷٪ از مواد غذایی آلودگی به اشریشیاکلی داشتند که ۳٪ از جدایه‌ها پاتوژنیک اشریشیاکلی بود. نتایج حاصل از آنتی‌بیوگرام نشان داد که ۱۰۰٪ جدایه‌ها نسبت به آمپی‌سیلین و وانکومایسین مقاوم بودند و پس از آن به ترتیب بیشترین مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های سیفکسیم (۷۵٪)، تتراسایکلین (۶۲/۵٪)، سفالکسین (۵۰٪)، سفتریاکسون، جنتامایسین و کوتریموکسازول (۲۵٪)، سیپروفلوکساسین و کلرامفنیکل (۱۲/۵۰٪) وجود داشت.

نتیجه‌گیری: اشریشیاکلی یکی از باکتری‌های آلوده‌کننده مواد غذایی است و حضور این باکتری در غذا می‌تواند تهدیدی بر سلامت جامعه باشد. با توجه به یافته‌ها، جهت جلوگیری از آلودگی میکروبی مواد غذایی، آموزش و رعایت اصول بهداشتی، مهارت‌های آماده‌سازی، حمل و نقل و ذخیره‌سازی از فاکتورهای مهم می‌باشند. هرچند سیپروفلوکساسین و کلرامفنیکل کارآیی مناسب‌تری در مهار رشد باکتری‌ها در این منطقه داشته‌اند، اما عوارض آنها نیز باید در نظر گرفته شود.

واژگان کلیدی: اشریشیاکلی، آلودگی مواد غذایی، مقاومت آنتی‌بیوتیکی.

مقدمه

نه تنها در کشور های در حال توسعه با فقر بهداشتی بلکه در کشورهای توسعه یافته با استاندارد بالای بهداشتی نیز رو به افزایش بوده است و این در حالی است که وقوع عفونت‌ها و مسمومیت‌های غذایی اغلب گزارش نشده باقی مانده و لذا تعیین آمار دقیق از میزان ابتلا، به خصوص در کشورهای در حال توسعه امکان پذیر نمی‌باشد. عوامل بیماری‌زای غذایی یک عامل تهدید کننده برای بهداشت عمومی این کشورها به شمار می‌آیند که می‌توان توسط رعایت ضوابط بهداشتی در پروسه‌های تهیه مواد

بیماری‌های ناشی از مواد غذایی به بیماری‌هایی اطلاق می‌شود که در اثر مصرف غذاهای آلوده به بدن منتقل می‌شوند. بیشتر این عوامل معمولاً باعث بیماری‌های دستگاه گوارش می‌گردند (۱). در طول دهه گذشته وقوع بیماری‌های ناشی از مواد غذایی

آدرس نویسنده مسئول: شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز، دکتر نیما بهادر

(email: bahador@iaushiraz.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۹۴/۲/۲۰

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۴/۳/۲۳

سالادها بود. ابتدا از مواد غذایی، رقت اولیه تهیه شد. رقتها بلافاصله (کمتر از ۱۵ دقیقه) قبل از انجام آزمون تهیه شده و در زمان کوتاهی به محیطهای کشت تلقیح شدند. محلول رقیق کننده اغلب مواد غذایی، محلول رینگر است. برای تهیه اولین رقت ۱۰ گرم یا ۱۰ میلی لیتر از نمونه به ۹۰ میلی لیتر محلول رقیق کننده در یک ظرف استریل افزوده شد. رقت تهیه شده کاملاً مخلوط و یکنواخت گردید. جهت غنی سازی از محیط LST Broth (Lauryl sulfate tryptose Broth) با غلظت مضاعف استفاده شد. ۱۰ میلی لیتر از رقت یک دهم نمونه به لوله حاوی ۱۰ میلی لیتر محیط کشت LST Broth دابل حاوی لوله دورهام اضافه شد. سپس دردمای ۳۵ تا ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت گرمخانه گذاری گردید. در صورت مشاهده گاز یا کدورت در لوله ها پس از ۴۸ ساعت، ۱ تا ۲ قطره از محتویات لوله به لوله حاوی ۱۰ میلی لیتر محیط EC Broth با غلظت معمولی و لوله دورهام اضافه گردید. سپس دردمای ۴۴ تا ۴۵ درجه سانتی گراد در بن ماری به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت گرمخانه گذاری گردید. در صورت مشاهده گاز یا کدورت در لوله ها پس از ۴۸ ساعت، ۰/۱ سی سی از آن به محیط کشت پیتون و اثر اضافه شد. سپس دردمای ۴۴ تا ۴۵ درجه سانتی گراد در بن ماری به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت گرمخانه گذاری گردید. سپس چندقطره معرف کواکس به لوله افزوده و پس از یک دقیقه ایجاد رنگ قرمز در سطح محیط کشت (واکنش ایندول مثبت) بررسی شد. همچنین کشت خطی از EC Broth بر روی محیط کشت EMB Agar (Eosin Methylene Blue Agar) برای دیدن کلنی های لاکتوز مثبت با درخشش فلزی و سپس کشت خطی از کلنی های فوق بر روی محیط نوترینت آگار جهت ایجاد کلنی خالص برای انجام تست های تاییدی انجام گردید. تست های تاییدی شامل کشت در محیط افتراقی (Triple Sugar Iron Agar) TSI و تست (Indol, IMVIC) Methyl red, Voges-Proskauer, Citrate utilization (تست که شامل کشت در محیط پیتون و اثر (تست ایندول)، متیل رد، و گس پروسکاور و سیمون سیترات است، برای شناسایی کلنی های ایزوله شده انجام گرفت.

جهت ارزیابی جدایی ها به کمک آزمون های سروتولوژیک از آنتی سرم های پلی والان I / II / III / IV اشیریشیاکلی های پاتوژن ساخت شرکت بهارافشان استفاده گردید. در آنتی سرم های مذکور از ترکیب Thiomersal به عنوان

غذایی از وقوع آن ها جلوگیری نمود (۲). باکتری اشیریشیاکلی یکی از مهم ترین اعضای فلور طبیعی روده انسان و حیوانات خونگرم می باشد. اهمیت این باکتری به دلیل وجود سویه های بیماری زایی است که عامل ایجاد بیماری های رودهای و مسمومیت های غذایی برای انسان می باشند (۳). میزان آلودگی به این باکتری در دهه گذشته دو برابر شده است. عفونت های گوارشی ناشی از این باکتری، بسته به سویه خاص باکتری به صورت اسهال ساده تا اسهال همراه با خون است. اغلب تیپ های این باکتری در روده بیماری زا نیستند، ولی برخی از تیپ های آن مانند انتروتوکسیژنیک اشیریشیا کلی (Enterotoxigenic E.Coli) با تولید سم و تیپ های انتروپاتوژنیک اشیریشیاکلی (ETEC) با تولید سم و تیپ های انتروپاتوژنیک اشیریشیاکلی (Enteropathogenic E.Coli: EPEC) با آسیب مستقیم و تیپ های انترو اینویسیو اشیریشیاکلی (Enteroinvasive E.Coli) با تهاجم بافتی می توانند ایجاد اسهال بنمایند. اسهال اغلب خفیف است، ولی در تیپ های مهاجم تر مانند انتروهموژنیک اشیریشیاکلی (Enterohemorrhagic E.Coli) می تواند خونی باشد. مهم ترین عامل اسهال مسافران اشیریشیاکلی تیپ های انتروتوکسیژنیک می باشد (۴). انتقال عفونت از طریق آلودگی مواد غذایی به ویژه محصولات گوشتی رخ می دهد. اغلب پخت ناکافی محصولات گوشتی به ویژه همبرگر منشا اصلی انتقال این باکتری به انسان است. آلودگی گوشت می تواند طی کشتار آلوده رخ داده و در زمان چرخ کردن گوشت، باکتری به طور کامل در سراسر آن پراکنده گردد (۵،۶).

مصرف بی رویه و غیر منطقی آنتی بیوتیک ها بدون توجه به الگوهای مقاومتی میکروارگانیسم می تواند باعث ظهور سویه هایی گردد که حتی به درمان های جدید مقاومت داشته باشند و ظهور سویه های اخیر با مقاومت نسبت به سفالوسپورین ها و فلوروکینولون ها مبین این حقیقت است (۷). از طرفی الگوی مقاومت در مناطق مختلف متفاوت بوده و آگاهی از آن برای پزشکان هر منطقه به منظور بکارگیری صحیح آنتی بیوتیک ها در درمان بیماران ضروری است. این پژوهش به منظور بررسی میزان آلودگی مواد غذایی سنتی به باکتری اشیریشیاکلی و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی این باکتری انجام گرفت.

مواد و روشها

در پژوهش حاضر، تعداد ۱۰۰ نمونه ماده غذایی که به روش سنتی تهیه شده بودند مورد آزمایش قرار گرفتند. این نمونه ها شامل ۴۰ نمونه انواع فراورده های گوشتی، ۳۰ نمونه انواع فراورده های لبنی، ۳۰ نمونه انواع سبزیجات و

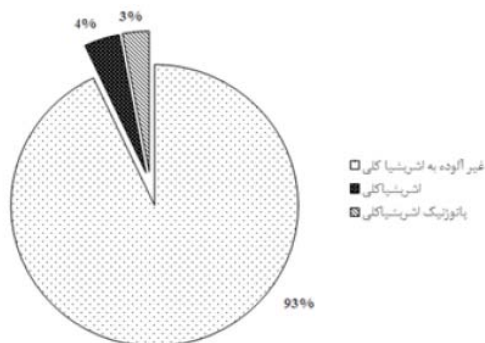
به صورت متراکم کشت داده شد، سپس دیسک‌های آنتی‌بیوتیک را با پنس استریل در سطح محیط کشت قرار داده و محیط‌ها به مدت ۱۸ تا ۲۴ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد گرمخانه گذاری گردیدند. سپس قطر هاله ممانعت از رشد به وسیله خط کش میلی‌متری اندازه‌گیری و مقاومت یا حساسیت باکتری با استفاده از جدول استاندارد (۲۰۱۳) CLSI مشخص گردید.

جدول ۱. دیسک‌های آنتی‌بیوتیک مورد استفاده جهت تعیین مقاومت آنتی‌بیوتیکی در جدایه‌های اشریشیاکلی

آنتی‌بیوتیک	علامت اختصاری و غلظت (µg)
آمی‌سیلین	AMP 10
سفتریاکسون	CRO 30
وانکوماپسین	V 30
تتراسایکلین	TE 30
جنتامایسین	GM 10
سیپروفلوکساسین	CP 5
سیفکسیم	CFM 5
کلرامفنیکل	C 30
کوتریموکسازول	SXT
سفالکسین	CN 30

یافته‌ها

نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر نشان داد که تعداد ۷ مورد از ۱۰۰ نمونه غذایی سنتی جمع آوری شده (۷٪) آلودگی به اشریشیاکلی داشتند که پس از انجام تست سرولوژی با آنتی سرم پلی‌والان اشریشیاکلی، ۳٪ جدایه‌ها اشریشیاکلی پاتوژنیک تشخیص داده شدند (نمودار ۱).

نمودار ۱. درصد فراوانی جدایه‌های اشریشیاکلی در مواد غذایی سنتی

نگهدارنده استفاده شده است که می‌تواند در تماس با آلومینیوم ایجاد خوردگی کند و در صورت بلع ایجاد مسمومیت نماید. از آن جایی که صحت و دقت این تایپینگ با کیفیت آنتی سرم در ارتباط است بنابراین جهت جلوگیری از رسوب دادن و یا از دست رفتن آنتی‌سرم باید از ذوب و انجماد آن پرهیز نمود. جهت استفاده از این آنتی سرم، از کشت‌هایی استفاده می‌شود که به طریق بیوشیمیایی و خصوصیات مرفولوژیک مورد تایید قرار گرفته اند. به این ترتیب که آگلوتیناسیون بر روی لام (Slide Agglutination) با افزودن یک قطره از هر آنتی سرم به لام و یک لوپ کامل از پرگنه‌های اشریشیا کلی از کشت تازه (۱۸-۱۶ ساعته) انجام شده و از سرم فیزیولوژی به عنوان کنترل منفی استفاده گردید، بدین طریق که روی یک لام تمیز دیگر نیز یک قطره سرم فیزیولوژی ریخته شد و یک لوپ کامل از پرگنه‌های اشریشیا کلی از به آن اضافه گردید. لام‌ها به صورت دورانی حرکت داده شدند و واکنش قبل از ۳۰ ثانیه در مقابل یک صفحه سیاه ومات از نظر آگلوتیناسیون به دقت مورد ارزیابی قرار گرفت. لخته شدن مشخص و یا آگلوتیناسیون کامل در این مدت بدون مشاهده لخته در قطره کنترل به عنوان واکنش مثبت در نظر گرفته شد و در صورتی که این زمان افزایش می‌یافت، واکنش منفی در نظر گرفته می‌شد. در صورت عدم مشاهده آگلوتیناسیون در هیچ یک از قطره‌ها، احتمال دارد سوپه از جمله سوپه‌های کپسول دار باشد، بنابراین جهت اجتناب از واکنش منفی کاذب، حتماً آزمون بر روی میکروب با حرارت کشته شده انجام گردید (۸).

تعیین مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌های اشریشیاکلی در کنار سوپه استاندارد PTCC 1399، به روش دیسک دیفیوژن طبق استاندارد Kirby-Bauer در محیط مولر هینتون آگار تهیه شده از شرکت مرک آلمان و بر اساس استاندارد جهانی ۲۰۱۳ CLSI [Clinical and Laboratory Standards Institute] و با استفاده از دیسک‌های آنتی‌بیوتیکی ساخت شرکت پادتن طب ایران انجام شد (جدول ۱). آزمون آنتی‌بیوگرام با استفاده از سوسپانسیون باکتری در سرم فیزیولوژی و مقایسه کدورت آن با استاندارد نیم‌مک‌فارلند برای هر جدایه طی سه تکرار انجام گردید. بدین صورت که سوسپانسیون تهیه‌شده به وسیله سوآپ استریل روی محیط کشت مولر هینتون آگار

جدول ۲: میزان مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک های مختلف در جدایه های اشریشیاکلی و سوش استاندارد PTCC 1399 با توجه به میانگین و انحراف معیار هاله عدم رشد بر حسب میلی متر

آنتی بیوتیک										
CN30	SXT	C30	CFM5	CP5	GM10	TE30	V30	CRO30	AM10	باکتری
14±0.21 R	25±0.33 S	23±0.22 S	24±0.34 S	31±0.33 S	14 ±0.23 I	23±0.33 S	11±0.30 R	30±0.23 S	11±0.33 R	E.C PTCC 1399
16±0.33 I	28±0.26 S	21±0.26 S	10±0.33 R	28±0.26 S	21±0.25 S	21±0.33 S	12 ±0.21 R	32±0.25 S	12±0.21 R	E.C-Y
17±0.23 I	10±0.34 R	26±0.33 S	18±0.35 I	26±0.34 S	12 ±0.23 I	7±0.33 R	12±0.50 R	22±0.33 I	11±0.50 R	E.C-V
17±0.32 I	27±0.32 S	17±0.14 I	12±0.32 R	27±0.32 S	18±0.32 S	2±0.33 R	10 ±0.32 R	11±0.32 R	10±0.32 R	E.C-H1
12±0.00 R	21±0.18 S	10±0.18 R	14±0.10 R	22±0.18 I	22±0.32 S	8±0.33 R	10±0.38 R	8±0.32 R	8±0.25 R	E.C-H2
21±0.16 S	8±0.23 R	21±0.41 S	7±0.23 R	32±0.23 S	14±0.33 I	10±0.35 R	8±0.33 R	22±0.14 I	11±0.33 R	E.C-K
11±0.44 R	24±0.24 S	16±0.23 I	11±0.18 R	14±0.24 R	11±0.44 R	11±0.33 R	6± 0.20 R	25±0.50 S	6± 0.10 R	E.C-M
10±0.34 R	23±0.41 S	14±0.50 I	12±0.42 R	33±0.41 S	10 ±0.30 R	17±0.33 I	10± 0.00 R	18±0.60 I	10± 0.20 R	E.C-I

اشریشیاکلی همبرگر دست ساز ۱: E.C-H1، اشریشیاکلی سبزی: E.C-V، اشریشیاکلی ماست: E.C-Y، اشریشیاکلی گوشت چرخ کرده پخته: E.C-M، اشریشیاکلی کباب کوبیده: E.C-K، اشریشیاکلی همبرگر دست ساز ۲: E.C-H2، اشریشیاکلی بستنی سنتی: E.C-I، سوش استاندارد: PTCC 1399 E.C-Resistant، Intermediate: I، Sensitive: S
* نتایج فوق بر اساس سه بار تکرار برای هر آزمون و به صورت میانگین ± انحراف معیار نشان داده شده است.

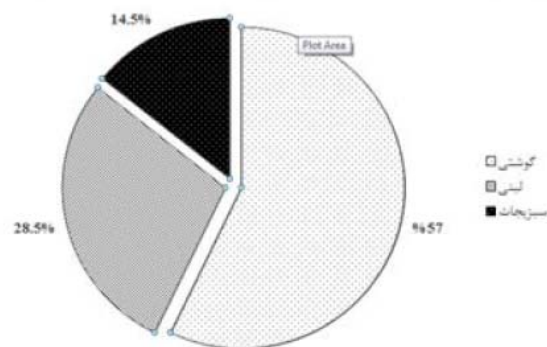
جدول ۳: الگوی مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک های مختلف در جدایه های اشریشیاکلی و سوش استاندارد PTCC 1399

آنتی بیوتیک	حساس (تعداد-درصد)	نیمه حساس (تعداد-درصد)	مقاوم (تعداد-درصد)
آمپی سیلین	۰	۰	۸ (۱۰۰)
سفترایکسون	۳ (۳۷/۵۰)	۳ (۳۷/۵۰)	۲ (۲۵)
وانکومايسين	۰	۰	۸ (۱۰۰)
تتراسایکلین	۲ (۲۵)	۱ (۱۲/۵۰)	۵ (۶۲/۵۰)
جنتامایسین	۳ (۳۷/۵۰)	۳ (۳۷/۵۰)	۲ (۲۵)
سیپروفلوکساسین	۶ (۷۵)	۱ (۱۲/۵۰)	۱ (۱۲/۵۰)
سیفکسیم	۱ (۱۲/۵۰)	۱ (۱۲/۵۰)	۶ (۷۵)
کلرامفنیکل	۴ (۵۰)	۳ (۳۷/۵۰)	۱ (۱۲/۵۰)
کوتریموکسازول	۶ (۷۵)	۰	۲ (۲۵)
سفالکسین	۱ (۱۲/۵۰)	۳ (۳۷/۵۰)	۴ (۵۰)

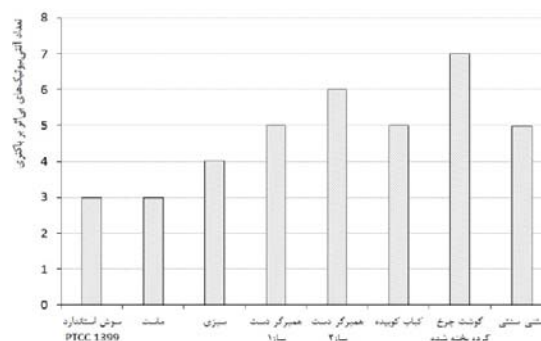
آزمایشات سرولوژیک نشان دادند که جدایه های اشریشیاکلی از همبرگر دست ساز ۱ و ۲ و ماست پاتوژنیک بودند. تعیین حساسیت جدایه های اشریشیاکلی در کنار سوش استاندارد PTCC 1399 در برابر ۱۰ آنتی بیوتیک مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن بر اساس سه بار تکرار برای هر آزمون و با توجه به میانگین و

از هفت جدایه اشریشیاکلی، چهار مورد از فراورده های گوشتی شامل (گوشت چرخ کرده پخته شده، همبرگر دست ساز ۱، همبرگر دست ساز ۲ و کباب کوبیده)، دو مورد از فراورده های لبنی شامل (ماست و بستنی سنتی) و یک مورد از سبزیجات (سبزی منجمد خرد شده) جدا گردید (نمودار ۲). همچنین

انحراف معیار هاله عدم رشد بر حسب میلی‌متر در جدول ۲ نشان داده شده است.

نمودار ۲. درصد فراوانی جدایه‌های اشریشیاکلی براساس نوع مواد غذایی سنتی

نمودار ۳. نمودار فراوانی الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در جدایه‌های اشریشیاکلی و سوش استاندارد اشریشیاکلی PTCC 1399

الگوی مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های مختلف در جدایه‌های اشریشیاکلی و سوش استاندارد نسبت به ۱۰ آنتی‌بیوتیک در جدول ۳ نشان داده شده است. نتایج بدست آمده بیانگر متفاوت بودن الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی در بین جدایه‌هاست به طوری که بیشترین حساسیت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های سیپروفلوکساسین و کوتریموکسازول وجود دارد که ۷۵٪ موارد را شامل می‌شود. پس از آن بیشترین حساسیت به ترتیب مربوط به کلرامفنیکل، جنتامایسین، سفتریاکسون، سیفکسیم و سفالکسین است. همچنین ۱۰۰٪ جدایه‌ها و سوش استاندارد PTCC 1399 نسبت به آمپی‌سیلین و وانکومایسین مقاوم هستند و پس از آن به ترتیب بیشترین مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های سیفکسیم (۷۵٪)، تتراسایکلین (۶۲/۵٪)، سفالکسین (۵۰٪)، سفتریاکسون (۲۵٪)، جنتامایسین (۲۵٪) و کوتریموکسازول (۲۵٪)، سیپروفلوکساسین (۱۲/۵۰٪) و کلرامفنیکل (۱۲/۵۰٪) وجود دارد.

فراوانی الگوی مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های مختلف در جدایه‌های اشریشیاکلی و سوش استاندارد در نمودار ۳ نشان داده شده است.

بیشترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی در اشریشیاکلی جدا شده از گوشت چرخ کرده پخته دیده شد که به ۷۰٪ از آنتی‌بیوتیک‌های استفاده شده مقاوم است و کمترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی در جدایه اشریشیاکلی از ماست و در سوش استاندارد اشریشیاکلی PTCC 1399 دیده می‌شود که به ۳۰٪ آنتی‌بیوتیک‌های استفاده شده مقاوم است.

بحث

ایمنی مواد غذایی یک هدف جهانی است و بیماری‌های ناشی از مواد غذایی یک مشکل عمده برای سلامتی است و به همین دلیل تشخیص پاتوژن‌های میکروبی در مواد غذایی راه حلی برای پیشگیری و شناخت مشکلات مربوط به سلامت و ایمنی است (۹). انواع زیادی از میکروارگانیسم‌ها یا توکسین‌های آنها، با مکانیسم‌های مختلف در ایجاد بیماری‌های منتقله از غذا نقش دارند (۱۰).

از جمله بیماری‌های باکتریایی منتقله توسط مواد غذایی می‌توان به بوتولیسم، کمپیلوباکتریوزیس، عفونت اشریشیاکلی، سالمونلوزیس و شیگلوزیس اشاره کرد. بر اساس برآورد انجام شده توسط مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری در ایالات متحده آمریکا سالانه ۷۵ میلیون نفر از بیماری‌های منتقله توسط غذا رنج می‌برند (۱۱-۱۲). از بین عوامل باکتریایی بیماری‌زا، اشریشیا کلی مولد اسهال یکی از عوامل مهم اسهال اپیدمیک و اندمیک در جهان می‌باشد (۱۳-۱۴). اشریشیاکلی EPEC عامل عمده اسهال در کشورهای توسعه نیافته است، اما به‌طور روزافزون در کشورهای توسعه یافته نیز شناسایی می‌شود. EPEC بر روی سطح اپی‌تلیال کلونیزه شده و اثرات بیماری‌زایی خود را در وهله اول با اتصال به سطح انتروسیت‌ها اعمال می‌کند و موجب تغییرات هیستوپاتولوژیک می‌شود (۱۵،۱۶).

در مطالعه‌ای که توسط Gomes و همکارانش بر روی ۱۲۰ نمونه ماده غذایی، شامل شیر خام و پاستوریزه، فراورده‌های گوشتی، پنیر و سبزیجات، صورت گرفت گزارش گردید که گوشت و پنیر بیشترین آلودگی به انتروکوک (۵۲/۵٪) را دارا بودند و آلودگی به کلی‌فرم و اشریشیا کلی در نمونه‌های شیر ۴/۳٪ گزارش گردید (۱۷). در مطالعه‌ای که توسط سالک مقدم و همکاران انجام شد، در ۱۵٪ از نمونه‌ها که شامل سبزیجات تازه، فراورده‌های لبنی و بستنی‌های سنتی بود اشریشیاکلی جدا گردید (۱۸). در بررسی انجام شده توسط محمد رضایی و همکارانش بر روی پنیرهای سنتی ۳۴ درصد نمونه‌ها از نظر اشریشیاکلی دارای آلودگی بودند، همچنین در ۲۴ درصد نمونه‌ها آلودگی به استافیلوکوکوس اورئوس مشاهده

شد. درصد آلودگی نمونه ها به سالمونلا نیز ۸/۷۵ درصد بود (۱۹). در مطالعه ای که توسط Wu و همکاران در چین بر روی میزان آلودگی مرغ در خرده فروشی ها انجام گردید نشان داد که ۶۹/۱٪ آلودگی به اشریشیاکلی داشتند که الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در آنها متفاوت بود و بیشترین میزان مقاومت مربوط به تترا سایکلین (۸۴/۴٪) و پس از آن نالیدیکسیک اسید (۷۴/۱٪)، آمپی سیلین (۷۱/۱٪)، تری متوپریم سولفامتوکسازول (۷۰/۱٪)، آموکسی سیلین - کلولانیک اسید (۶۸/۸٪)، استرپتومایسین (۵۸/۵٪) و آمیکاسین (۱۲/۶٪) بود و کمترین مقاومت مربوط به سفوکسیتین (۷/۸٪) گزارش گردید (۲۰).

از طرف دیگر در مطالعه ای که توسط رحیمی و همکارانش در شهرکرد ایران انجام شد، تعداد ۲۹۰ نمونه پنیر، ماست و بستنی سنتی از نظر آلودگی اشریشیاکلی O157:H7 مورد بررسی قرار گرفتند که ۹ نمونه، شامل ۵ نمونه پنیر سنتی و ۴ نمونه خامه سنتی، به اشریشیاکلی O157 آلودگی داشتند، ولی اشریشیاکلی O157:H7 مشاهده نگردید. علاوه بر این، از نظر الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی، مقاومت به آمپی سیلین و جنتامایسین بیشترین یافته (۴۴/۴٪) و پس از آن مقاومت در برابر اریترومایسین (۳۳/۳٪)، آموکسی سیلین (۱۱/۱٪)، تتراسایکلین (۱۱/۱٪) و نالیدیکسیک اسید (۱۱/۱٪) مشاهده شد و تمامی باکتری های E.coli O157 به کلرامفنیکل، سفورکسیم و استرپتومایسین حساسیت نشان دادند که با سویه های به دست آمده از تحقیق حاضر تا حدودی مغایرت دارد، به طوری که سویه های جدا شده از این پژوهش به وانکومایسین و آمپی سیلین ۱۰۰٪ مقاومت نشان دادند (۲۱). اشریشیاکلی از جمله باکتری هایی است که در طول زمان مطالعات مختلفی روی تایبینگ آن انجام گرفته است. این باکتری با دارا بودن بیش از ۱۵۶ نوع آنتی ژن O، ۵۶ نوع آنتی ژن H و ۸۰ نوع آنتی ژن K دارای تنوع ژنتیکی زیادی بوده و علاوه بر روش سروتایبینگ، انواع روش های مولکولار بیولوژی نظیر PFGE، روش های مبتنی بر برش آنزیمی مثل RFLP، آنالیز پلاسمیدی، ریبوتایبینگ و روش های مبتنی بر PCR جهت دسته بندی سویه های مختلف این باکتری استفاده شده است (۲۲).

به طوری که Ahmed و همکارانش استفاده از روش های مختلفی مانند الیزا و آنتی بادی های پلی والان را برای جداسازی انتروپاتوژنیک اشریشیاکلی O157:H7 گوشت گوساله تازه، شیر خام، شیر پر چربی پاستوریزه شده و پنیرهای مختلف مورد ارزیابی قرار دادند (۲۳). از طرف دیگر

البرزی و همکارانش نیز به دنبال جداسازی اشریشیاکلی پاتوژن در نمونه های خونی با استفاده از آنتی بادی پلی والان و نیز واکنش زنجیره ای پلی مرز بودند (۲۴). در راستای پژوهش های انجام شده، در پژوهش ما نیز تشخیص حضور این ارگانسیم بیماری زا با استفاده از کیت آنتی بادی پلی والان شرکت بهار افشان انجام گردید، زیرا این کیت به راحتی قابل دسترس بوده و پروتکل انجام و تفسیر آن نیز موجود می باشد و درعین حال می تواند سروگروه های متعددی از اشریشیاکلی را شناسایی نماید.

در پژوهش حاضر، درصد فراوانی جدایه های اشریشیاکلی در فراورده های گوشتی ۵۷٪ و فراورده های لبنی ۲۸/۵٪ و در سبزیجات ۱۴/۵٪ به دست آمد (نمودار ۲). این امر نشان می دهد که فراورده های گوشتی در مقایسه با سایر مواد غذایی به دلیل غنی بودن بیشتر در معرض آلودگی میکروبی قرار دارند. از آنجایی که اشریشیاکلی به حرارت حساس بوده، بنابراین اگر فراورده های گوشتی در هنگام پخت حرارت کافی دریافت کنند باکتری از بین می رود، ولی اگر گوشتی که برای تهیه کباب و همبرگر و... مصرف می شود، دارای آلودگی اولیه بوده و یا توسط دست افراد تهیه کننده آلودگی ثانویه پیدا کند و حرارت پخت هم کافی نباشد باعث آلودگی مواد غذایی و پیامدهای بعدی آن می گردد. بر اساس نتایج این مطالعه بیشترین مقاومت آنتی بیوتیکی جدایه های اشریشیاکلی در فراورده های گوشتی دیده شد که می تواند به علت مصرف بی-رویه آنتی بیوتیک ها در دامداری ها و مرغداری ها باشد.

با توجه به نتایج مطالعه حاضر و امکان انتقال اشریشیاکلی از طریق مواد غذایی به انسان و با توجه به تمایل زیاد مردم به خرید مواد غذایی سنتی آماده، لذا یافتن راه هایی مناسب، جهت کنترل آلودگی مواد غذایی سنتی، آموزش افراد شاغل و نظارت در مرحله تهیه، بسته بندی، حمل و نقل، نگهداری و عرضه این فراورده ها باید در اولویت کار قرار گیرد؛ همچنین نظر به افزایش روز افزون جدایه های مقاوم به آنتی بیوتیک، توصیه می گردد از مصرف بی رویه آنتی بیوتیک در دامداری ها و مرغداری ها اجتناب شود، زیرا این جدایه های مقاوم می توانند از طریق مصرف گوشت به انسان منتقل گردند.

تشکر و قدردانی

این پژوهش حاصل بخشی از تحقیقات انجام شده بر روی پایان نامه کارشناسی ارشد رشته میکروبیولوژی پرچهر معزی به راهنمایی سرکارخانم دکتر نیما بهادر با موضوع "ارزیابی

کاربرد نانوذره دی اکسید تیتانیوم در صنعت بسته بندی ماندگاری " در دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز می باشد.
محصولات غذایی: پیشگیری از فساد میکروبی و افزایش زمان

REFERENCES

1. Fadaei AM, Jamshidi A, Kheiri S. Comparison of bacterial contamination of raw and pasteurized milk used in Shahrekord in 2006. *Shahrekord University of Medical Sciences Journal* 2008;10: 37-44. [In Persian]
2. World Health Organization. Foodborne disease outbreaks: guidelines for investigation and control, 2008. Available from: http://whqlibdoc.who.int/publications/2008/9789241547222_eng.pdf. [Accessed at 2011 Sep 15]
3. Xia X, Meng J, McDermott PF, Ayers S, Blickenstaff K, Tran TT, et al. Presence and characterization of shiga toxin-producing producing *Escherichia coli* and other potentially Diarrheagenic *E. coli* in retail meats. *Appl Environ Microbiol* 2010;76: 1709-17.
4. Murray PR, Rosenthal KS, Pfaller MA, eds. *Medical microbiology*. 5th ed. Philadelphia: Mosby; 2005. P.221-36.
5. Callaway TR, Elder RO, Keen JE, Anderson RC, Nisbet DJ. Forage feeding to reduce preharvest *Escherichia coli* populations in cattle, a review. *J Dairy Sci* 2003;86:852-60.
6. Byrne CM, Erol I, Call JE, CW Kaspar, Buege DR, Hiemke CJ. characterization of *Escherichia Coli* O157:H7 from downer and healthy dairy cattle in the upper Midwest region of the United State. *Appl Environ Microbiol* 2003; 69: 852-60.
7. Parry CM, Tinhien T, Dougan G, white NJ, Farrar JJ. Typhoid fever. *N Engl J Med* 2002; 20: 1770-80.
8. Downes FP, Ito K. Compendium of methods for the microbiological examination of foods American Public Health Association. Washington DC: American Public Health Association; 2001. P.76-79.
9. Velusmy V, Ashak K, Korostynska O, Oliwa K, Adley C. An overview of foodborne pathogen detection: In the perspective of biosensors. *Biotechnol Adv* 2002; 28:232-54.
10. Mozafari NA, Forouhesh Tehrani T, Salek Moghadam A. The prevalence of *Enterobacteriaceae* producing heat-stable enterotoxin in food sent to the microbiology laboratory of. *Pejouhesh dar Pezeshki* 2002;26: 65-69. [In Persian]
11. Newell DG, Koopmans M, Verhoef L, Duizer E, Aidara-Kane A, Sprong H, et al. Food-borne diseases- the challenges The challenges of 20 years ago still persist while new ones continue to emerge. *Int J Food Microbiol* 2010;139: 3-15.
12. Mosaferi M, Hajizadeh Y, Ostad rahimi A, Hashemi A. Importance of water quality control in food safety, case study:drinking, dairy and caning industries of east Azerbaijan. *Medical Journal of Tabriz University of Medical Sciences* 2007; 29: 93-97. [In Persian]
13. Olesen B, Neimann J, Bottiger B, Ethelberg S, Schiellerup P, Jensen C. Etiology of diarrhea in young children in Denmark: a case-control study. *J Clin Microbiol* 2005; 43: 3636-41.
14. Hunter PR. Drinking water and diarrhoeal disease due to *Escherichia coli*. *J Water Health* 2003: 1: 65-72.
15. Soltan-Dallal MM. Diarrhea caused by enteropathogenic bacteria in children. *Arch Iran Med* 2001; 4: 201-203.
16. Prere MF, Bacrie SC, Baron O, Fayet O. Bacterial aetiology of diarrhoea in young children: high prevalence of enteropathogenic *Escherichia coli* (EPEC) not belonging to the classical EPEC serogroups. *Pathol Biol (Paris)* 2006; 54:600-602.
17. Gomes, BC, Esteves CT, Palazzo IC, Darini ALC, Felis GE, Sechi LA, et al. Prevalence and characterization of *Enterococcus* spp. isolated from Brazilian foods. *Food Microbiol* 2008; 25: 668-75.
18. Salek Moghadam A, Forouhesh Tehrani H, Mozafari NA, Ansari H. Prevalence of virulence factors among *E.coli* isolated from food materials from Iran University of Medical Sciences' food microbial laboratory. *KAUMS Journal (FEYZ)* 2000; 4: 32-40. [In Persian]
19. Rezaii M, Yahyayi M, Parviz M, Khodaii Motlagh M. A survey of microbial contamination in traditional cheese distributed in Markazi province in 2010. *Journal of Health and Environment, Iran* 2014;7: 115-22. [In Persian]
20. Wu Q, Meili Xi, Xiaoying LV, Yunfeng XU, Yuqing F, Qiong Li, et all. Presence and Antimicrobial Susceptibility of *Escherichia coli* Recovered from Retail Chicken in China. *J Food Protect* 2014; 77: 1773-77.
21. Rahimi E, Chaleshtori SS, Parsaei P. Prevalence and antimicrobial resistance of *Escherichia coli* O157 isolated from traditional cheese, ice cream and yoghurt in Iran. *Afr J Microbiol Res* 2011; 22: 3706-10. [In Persian]

22. Foley SL, Lynne AM, Nayak R. Molecular typing methodologies for microbial source tracking and epidemiological investigations of Gram-negative bacterial foodborne pathogens. *Infect Genet Evol* 2009; 9: 430-40 .
23. Ahmed A, Egwu GO, Garba HS, Magaji AA. Prevalence of bacterial pathogens and serotyping of *E. coli* isolates from diarrhoeic lambs in Sokoto state, Nigeria. *Sokoto Journal of Veterinary Sciences* 2010;8: 42-45.
24. Alborzi A, Aelami MH, Astaneh, B, Pourabbas B, Farshad S, Kalani, et al. Is *Escherichia coli* O157: H7 a common pathogen in children with bloody diarrhea in Shiraz, Iran. *Turk J Pediatr* 2008; 50: 349-53.